

[Finansministeren.]

paagældende. Saa selv om der her skulde være et enkelt Tilfælde, hvor en Mand ikke faar nogen Fordel og alligevel kommer til at betale denne lille Forhøjelse af Grundskatten, maa jeg sige, at Ejendomsskatterne til Staten i Forvejen er saa smaa, at den Forhøjelse, der her er Tale om, ikke kan være saa voldsom.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger begyndte nu ogsaa at tænke paa Lejerne i Byerne og sagde: Er det da ikke Meningen, at man skal naa til at nedsætte Huslejen i Byerne? Jeg maa sige, at det er noget sent, det ærede Medlem og hans Parti faar Interesse for Lejerne i Byerne. Da man for nogle Aar siden ophævede enhver Beskyttelsesforanstaltning ude i Provinsbyerne, steg Lejen, jeg kunde næsten sige fra Dag til Dag. I gamle Ejendomme, hvor en Lejlighed kostede et Par Hundrede Kroner aarlig, steg Lejen i Løbet af et Aars Tid eller to i mange Tilfælde til det dobbelte, men da var der ikke Tale om, at de Herrer ønskede at beskytte Lejerne, saa deres Medynk med Lejerne her er ikke paa sin Plads. At der her, hvor der indføres en ringe Forhøjelse af Ejendomsbeskatningen, samtidig med at Ejendomsbesidderne faar en større Nedsættelse i deres Udgifter, paa den anden Side skulde være Grundlag for en Forhøjelse af Huslejen, tror jeg dog heller ikke, det ærede Medlem Hr. Fibiger vil mene.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pinholt har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinholt: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, at mit Partis Formand, det ærede Medlem Hr. Krag, jo allerede i Eftermiddag har sagt, at han meget godt kunde tænke sig, at der for Byernes Vedkommende blev en Kursreguleringsfond til Udligning af en eventuel større Fordel i Byerne. Det, jeg har hævdet, er, at Landbruget ikke i Øjeblikket, og heller ikke med en Forrentningsprocent af $3\frac{1}{2}$, er i en saadan Stilling, at det gennem de faste Skatter kan bære nye Byrder, og det tror jeg, jeg har Ret i; en Forrentningsprocent paa $3\frac{1}{2}$ er jo alligevel en forholdsvis minimal Forrentningsprocent. Lige saa saare Landbruget overhovedet begynder at faa fast Bund under Fødderne, er man der og skal straks have fat i det, der kan være at faa. Derfor kan vi ikke gaa med til dette Lovforslag, som gaar imod det, jeg tidligere mange Gange har udtalt paa mit Partis Vegne: at Statens Beskatning af fast Ejendom skal være minimal og fast, at en videre

Beskatning af Ejendom maa være forbeholdt Kommunerne, der jo meget bedre kan foretage denne Beskatning end Staten.

Jeg maa sige, at den Maade, hvorpaa Staten i det hele taget beskatter nu, den stærke direkte Beskatning af Indkomsten, gaar Kommunerne meget nær. Begynder Staten nu ogsaa at beskatte fast Ejendom, bliver jo hele den Tale, man fra Regeringspartiernes Side har ført om den Omsorg, der skulde vises Kommunerne, om, at der skulde levnes Kommunerne noget, illusorisk. Man tager jo det, der er, og Kommunerne kommer i den vanskeligste Stilling. Vi fra vor Side kan ikke gaa med hertil.

Hvad angaar Pengene til Sønderjylland, spurgte den højtærede Finansminister mig, hvad jeg da vilde, naar jeg ikke vilde gaa med til at tage dem ved Skat paa fast Ejendom. Det synes jeg nu ikke, han skulde have spurgt mig om. Det er jo Ministeriet, der har lovet at skaffe Pengene til Sønderjylland, og saa maa de vel ogsaa kunne tage Pengene et andet Sted end just paa fast Ejendom. Det er temmelig stærkt, at det skal tages fra det fattige Landbrug.

Finansministeren (H. P. Hansen): Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Pinholt, at selv om Staten gaar til den her foreslaaede Forhøjelse af Ejendomsskatterne, tager den jo ikke noget fra Kommunerne, Kommunerne kan jo paaligne de samme Ejendomsskatter i Henhold til Lovgivningen uanset dette.

Det ærede Medlem siger saa, at Venstre vil ikke gaa med til at skaffe Penge til Sønderjylland paa denne Maade, men det er i øvrigt ikke Venstres Sag at anwise Veje. Ja, det forekommer mig dog, at naar Venstre saa kategorisk afviser denne Vej, er der ikke noget uberettiget i, at man spørger det ærede Medlem og hans Parti: Paa hvilken Maade mener man da at kunne skaffe Pengene til Sønderjylland? Jeg retter paa ny dette Spørgsmaal til det ærede Medlem.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pinholt har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinholt: Jeg vil blot sige her, hvor man saadan i al Almindelighed taler om de økonomiske Forhold og taler om, at man fra den ene og den anden Side har bragt Ofre, for at Landbruget kunde faa bedre Vilkaar, at gode økonomiske Vilkaar for Landbruget er et Gode for hele Landet. Det, der har betinget, at den økonomiske Tilstand i dette Land har været forholdsvis udmærket i en lang Aarrække, har været